

Remcoooh (derde keer)

Remco Evenepoel (QuickStep) finisht als vierde in de negende Vuelta-rit tussen Villaviciosa en Les Praeres en vergroot zijn voorsprong in het klassement. © BELGA

Ik ben blij dat ik het heb gezegd, vandaag precies twee weken geleden in *De tribune* op Radio 1. De andere gast, José De Cauwer, bekender en (nog) meer begaan met zijn reputatie op planeet Koers, hield nog een slag om de arm, maar ik floepte het er aan het eind toch maar gewoon uit: ooit wint Remco Evenepoel een grote ronde. Is het nu niet, dan over tien jaar als hij 32 is.

In de rechtstreekse op de VRT is die slag om de arm van De Cauwer niet langer te merken, maar van een groter winst en een favorietenrol voor Evenepoel wil hij niet weten. Het begon afgelopen donderdag naar de Pico del Jano met: waar zitten we hier naar te kijken? Zaterdag, weer bergop en nog steiler dan donderdag, op de Colláu Funcuaya, luidde het al: we kijken naar iets moois, en het zou weleens iets héél moois kunnen worden.

Gisteren volgde dan een belachelijke etappe waar de Spanjaarden (en ook soms Italianen) een patent op hebben: aankomst op Les Praeres de Nava, een lange muur met percentages tot 24 procent. Evenepoel won niet, maar heerste.

De ‘derde keer’ boven deze column slaat niet op het aantal grote rondes dat Evenepoel heeft gereden want dat zijn er maar twee en daarvan heeft hij er vooralsnog geen enkele uitgereden, maar om het met José te zeggen: het zou weleens kunnen dat we naar iets heel moois zitten te kijken. Remcoooh is de derde keer dat een column op deze plek met die titel begint.

Dik een jaar geleden, mei 2021, kreeg ik telefoon vanuit de ploeg. “Wat heb je nu geschreven? Ook de pedalen kwijt? Remco favoriet voor de Giro? Komaan, die jongen heeft nog nooit een serieuze bergrit gereden. Als hij het einde van die Giro haalt, zal ik best tevreden zijn.”

De wijze, inmiddels grijze man kreeg gelijk: Evenepoel was kansloos, reed de Giro niet eens uit. De ploeg had zich vergalopperd, de familie had zich vergalopperd, Remco zelf had zich vergalopperd en de media uiteraard ook. In die volgorde. Er volgde een kater en de conclusie: te oud voor de poppen, te jong voor de liefde.

Misschien zou hij wel nooit een grote ronde winnen, maar was dat dan zo erg? Inmiddels prijken tal van kleine rondes op zijn palmares en drie klassiekers (twee keer San Sebastián en het monument aller monumenten, Luik-Bastenaken-Luik). In het wielrennen

geldt evenwel een wet: wie in Luik kan winnen, kan in een grote ronde uitblinken. De hoop bleef.

Inmiddels had zijn ploeg een andere scenario voor hem uitgestippeld: niet de Giro, niet de Tour, maar de Vuelta. In Spanje, aan het eind van het seizoen als alle ronderenners een beetje op hun tandvlees zitten, zou hij het nog eens proberen en zou hij een ploeg rond zich krijgen die hem tot de laatste klim kan dragen.

Een nieuwe domper op de vreugde volgde in de Ronde van Zwitserland: Remco kon niet volgen. Maar zie, aan het eind gloorde toch nog licht: hij won de tijdrit, weliswaar met amper drie seconden op eindwinnaar Geraint Thomas die aan het eind van die tijdrit op safe speelde.

De analisten hadden hun oordeel klaar. “Evenepoel gaat een fantastische carrière uitbouwen, hij wordt hopelijk nog een keer wereldkampioen en olympisch

kampioen tijdrijden. Maar de Tour de France en de Ronde van Italië gaat hij nooit winnen.

“Evenepoel zal altijd tweede, vierde, vijfde worden. Het zal altijd iets zijn. Evenepoel is jong, of hij heeft een slechte dag. Hij zal een keer op een kwartier, twintig minuten worden gereden. Er zal altijd iemand beter zijn dan hij.”

Was getekend Eddy Planckaert.

Eén voor één is Evenepoel in deze Ronde van Spanje - oké, tegen een aantal collega's die niet in topvorm verkeren, maar dat is zijn

schuld niet - twijfels aan het wegnemen. Kan hij recupereren? Ja. Er is geen reden om aan te nemen dat dit na deze week spectaculair anders zou gaan. Hij zit nog zo fris als een hoentje.

Kan hij steile hellingen aan? Ja. Is hij explosief genoeg om demarrages te beantwoorden? Ja. Kunnen hij en zijn ploeg het gewicht dragen? Voorlopig wel. Kan hij nog zo goed tijdrijden als voorheen? Dat zal dinsdag blijken, maar wie kan hem kloppen?

Zal hij nog een slechte dag hebben? Iedereen heeft weleens een slechte dag in een grote ronde, het komt er alleen op aan het niet te laten zien en de anderen, die ook dag na dag minder worden, geen hoop te geven. Tot nog toe was de wielrenner Remco Evenepoel een open boek: ging het hem af, hij straalde. Was het zwaar, vreesde hij de tegenstand, werd hij een hoopje ellende. Daar is ook aan gewerkt.

Een voorspelling: op 11 september 2022 heeft dit land, 44 jaar na Johan De Muynck in de Giro van 1978, eindelijk weer een groterondewinnaar.

**Kan hij recupereren?
Ja. Kan hij steile hellingen aan? Ja.
Kunnen hij en zijn ploeg het gewicht dragen?
Voorlopig wel**